

अञ्जःसव (अञ्जस् 2. + सव) m. die beschleunigte Somabereitung: अथ हैने शुनःशेषो ऽञ्जःसव ददर्श (Sā.: अञ्जसा ऋतुमार्गेण सोमाभिषेवा यस्मिन्-न्यागे सो ऽञ्जः) AIR. Ba. 7, 14. Es könnte übrigens auch अञ्जस् 1. hier vermutet werden.

1. अञ्जि (von अञ्ज 1) adj. a) salbend (ein Opfer): यदञ्जिभिर्वाषाद्भिर्वि-
क्षयामहे RV. 4, 36, 13. दाना संचेत सूरिभिर्गामश्चुतिभिर्हस्तिभिः 5, 82, 15. —
b) schlüpfrig, lubricus (Bezeichnung des penis): समञ्जिं चारया वृषन् VS.
23, 21; vgl. lat. anguis und lit. angis, die man mit अञ्जि zusammengestellt
hat. — 2) m. f. n. Salbe, Farbe, Schmuck: अग्ने मर्यासो अञ्जि रैकपवत् RV. 10,
77, 2. वत्सस्मू रूक्मा रैभसो अञ्जयः 1, 166, 10. ता अञ्ज्यो ऽरूणयो न संसुः
10, 95, 6. अञ्ज्यङ्गि किरण्ययम् 8, 29, 1. कन्या इव वक्तुमेतत्वा ऽ अञ्ज्यञ्जानाः
4, 58, 9. 1, 124, 8. 8, 20, 11. In den meisten Fällen lässt sich das Geschlecht
nicht unterscheiden, so z. B. 1, 37, 2. 85, 3. 113, 4. 2, 34, 13. Vgl. auch
अल्पाञ्जि, कृत्तिकाञ्जि, कूर्वाञ्जि, मृदाञ्जि, रौक्ताञ्जि, वृषदञ्जि, स्वे-
दाञ्जि.

2. अञ्जि m. Sender, Schicker (प्रेषणिक, प्रेरक) UṆĀDIK. im ÇKDr. —
Vgl. अजि.

अञ्जिक m. N. pr. ein Sohn Jadu's HARIV. 1843.

अञ्जिमत् (von 1. अञ्जि) adj. farbig, geschmückt RV. 5, 37, 5 (die Marut).

अञ्जिव (von 1. अञ्जि) adj. schlüpfrig, glatt: अस्याः कमलमञ्जिवम् AV.
8, 6, 9.

अञ्जिष्ठ (von 1. अञ्जि) Sonne (im höchsten Grade farbig) UṆ. 4, 2.

अञ्जिसक्थ्य (1. अञ्जि + सक्थ्य = सक्थि) adj. gefleckte (eig. farbige)
Hüften habend VS. 24, 4. अञ्जिसक्थ्यमा लभेत P. 6, 2, 199, Sch. Ueber den
Accent vgl. P. 6, 2, 198.

अञ्जिक्षिषा (vom desid. von अञ्ज्) f. Verlangen zu gehen BHATT. 3, 25.

अञ्जीर n. N. eines Fruchtbaumes (sic!) = मञ्जुल, काकोडुम्बरिकाफल
(die Frucht der Ficus oppositifolia), RĀGA. und RĀGA. im ÇKDr. —
Vgl. pers. انجیر.

अट्ट, अट्टति DHĀTUP. 9, 8 (गति), अट्ट P. 6, 1, 8. 7, 4, 60. 70. अट्टिता, अट्टि-
प्यति, अट्टात् P. 6, 1, 90 (so ist in den Sch. für अट्टात् zu lesen). 7, 2, 2.
einen Streifzug unternehmen, herumschweifen, durchirren: अट्टति सर्वशः
MBh. 1, 1031. नितावटसि 3071. अट्टन्येति पृथिवीम् R. 4, 61, 47. न शक्य-
मट्टितुं मया 5, 9, 41. पम्पामटति 3, 75, 68. न — अट्टति रात्रिमार्गेषु कुञ्जराः
2, 67, 17. अट्ट नैकटिकाश्रमान् BHATT. 4, 12. 8, 65. अट्टिषुः 7, 57. कपिराटी-
दृक्कादृक् 8, 42. अट्टिता 8, 45. RĀGA-TAR. 8, 1947. med.: का भवानटते प्रून्ये
वने MBh. 3, 1568. पृथिवीमटताम् R. 2, 70, 30. मृगयामटते वने 2, 97, 10.
अट्टमान DRAUP. 1, 1. N. 2, 12. 8, 24. 10, 4. — Caus. अट्टयति, अट्टयित् P. 4,
1, 59, Sch. 6, 1, 11, Sch. — Desid. अट्टिष्यति P. 6, 1, 2, Sch. — Intens.
अट्टयते PAT. zu P. 3, 1, 22. VOP. 20, 1. 4. hin- und herirren, durchirren:
अट्टयमानो ऽरुणायानीम् BHATT. 4, 2. अट्टयत् 17, 75. — Vgl. अत्.

— परि herumschweifen, durchirren: वने पर्यटति PANKAT. 53, 1. 128,
17. 248, 1. वयं तावत्सर्वत्रैव पर्यटिताः 70, 19. वनाहनान्तरं पर्यटति 235, 10.
तत्किं पर्यटित्वेन 70, 12. एनं पर्यटते महीतलम् MBh. 3, 1908. गां पर्यटि-
ष्यति 13096. वनं पर्यटता Hit. 42, 13. कदा वने मृगयो पर्यटिष्यामि R. 2, 49,
14. med.: तानि सर्वाणि (तीर्थानि) पर्यटस्व MBh. 3, 8471.

अट्ट (von अट्ट्) adj. herumschweifend, herumirrend: तपाट = निशाचर
BHATT. 2, 30.

अट्टक (von अट्ट्) adj. f. ई TRIK. 3, 5, 23.

अट्ट (अट्टत्) N. einer Höhle bei den Buddhisten AVAD. ÇAT. bei
BURN. Intr. I, 201.

अट्टन (von अट्ट् n. das Herumschweifen M. 9, 13. = Hit. I, 108. नगरे
भित्ताटने कृत्वा PANKAT. 116, 17. 183, 23. प्रचुम्भमटने (um das Terrain zu
untersuchen) श्रीमात्रतार्थ (des Heeres) विनियुज्य वै HARIV. 8049.

अट्टनि f. das eingekerbte Ende des Bogens: नमयन्नटनो धनुः NAISH. 4,
96; vgl. BALA beim Sch. zu dieser Stelle. — Vgl. अट्टनी.

अट्टनी f. = अट्टनि AK. 2, 8, 3, 52. H. 775. कोदाटाटनीत्समं स्नायुबन्धं
खादामि Hit. 35, 11.

अट्टरूप m. = अट्टरूपक AK. 2, 4, 2, 22.

अट्टरूप m. = अट्टरूपक RĀJAM. zu AK. im ÇKDr. H. 1140, Sch.

अट्टरूपक m. N. eines Strauches (Adhadota Vasica, Nees. Justicia A-
dhadota, Lin.), der vielfach medicinisch gebraucht wird, H. 1140. SṬCA.
1, 222, 2. 2, 36, 10. 18. 40, 14. u. s. w. Andere beziehen ihn auf die
Gendarussa vulgaris, Nees. Der Name scheint aus einer dekkhanischen
Sprache entlehnt zu sein. — Vgl. अट्टरूप.

अट्टवि f. Wald RĀJAM. zu AK. im ÇKDr. — Vgl. अट्टवी.

अट्टविक (von अट्टवि) m. Förster PANKAT. 136, 19. — Wohl falsche
Lesart für अट्टविक.

अट्टविशिखर (अट्टवि + शिखर) N. eines Volkes VP. 189 (im Text: A tá-
vis'ikharas, im Index: A'tivis'ikharas).

अट्टवी = अट्टवि Wald AK. 2, 4, 4, 1. H. 1110. N. 12, 7. R. 2, 40, 7. वि-
न्ध्याटवी Hit. 34, 19. अट्टवीराडय 41, 1. कात्ताराण्यटवीस्तथा R. 4, 43, 13.
अट्टव्यो रम्यकाननाः 2, 48, 9. — Wohl von अट्ट्.

अट्टा (von अट्ट्) f. P. 3, 1, 17, Vārt. 1. das Herumschweifen (um Almo-
sen einzusammeln) RATNAK. und NILAK. im ÇKDr.; vgl. die Erklärer zu
AK. 2, 7, 35.

अट्टाटा f. = अट्टाया H. 1501, Sch.

अट्टाया (vom intens. von अट्ट्) f. = अट्टा P. 3, 3, 101, Vārt. 1. AK. 2,
7, 35. H. 1501. VOP. 26, 186. 189.

अट्टाय, अट्टायते denom. von अट्टा = अट्टा करोति P. 3, 1, 17, Vārt. 1.

अट्ट्, अट्टते, अट्टाट्टे, अट्टिता überschreiten; tödten DHĀTUP. 8, 1. — अट्टपति
geringschätzen DHĀTUP. 32, 25.

1. अट्ट adv. laut TRIK. 3, 4, 3; vgl. 2. अट्ट 1, c. अट्टृ und अट्टास.

2. अट्ट 1) m. a) = तौम AK. 2, 2, 11. (= तल्प 3, 4, 133) TRIK. 3, 3, 91. H.
981 (nach den Sch. m. n.) MED. 1 (auch = गृहात्तर ein Art Haus).
ein Pavillon auf dem Söller eines Hauses, nach Andern: ein zur Ver-
theidigung dienender Thurm auf einer Mauer. Diese letztere Bedeutung
scheint das Wort im R. zu haben: पुरो साट्टोरणाम् 5, 56, 142. नगरी
लङ्का साट्टप्राकारोरणा 51, 24. 35, 35. पपात सयस्तूर्ण पुराट्ट इव भूतले
6, 18, 39; vgl. अट्टक, अट्टाल, अट्टालक. — b) = कट्ट Marktplatz H. 1002
(nach den Sch. m. n.). — c) Uebermaass TRIK. 3, 3, 91. MED. 1; vgl. 1.
अट्टृ und अट्टास. — d) N. eines Jaksha RĀGA-TAR. 3, 349. — 2) n. Speise
MED. — 3) adj. trocken MED.

अट्टक (von 2. अट्टृ) = लासक Thurm HIR. 159.

अट्टृ adv. laut GĀṬIDH. im ÇKDr. — Vgl. 1. अट्ट.

अट्टन n. eine scheibenförmige Waffe TRIK. 2, 8, 55. — Vgl. अट्टन.